

Числото 8 произволно ли е? Не; то е число на труда. Писанието казва, че Господъ направи свѣта въ 6 дни; на седмия день си почина. Слѣдъ всѣка почивка идва новъ работенъ день. Ние сме въ осмия день. И Господъ е казалъ на хората: „Ето, Азъ направихъ свѣта, сега започва вашиятъ день, работете, и Азъ единъ день ще дойда да ревизирамъ вашата работа“. Ние живѣемъ въ осмия день и, понеже не знаемъ какъ да работимъ, правимъ грѣшки. Но Господъ казва: „Работете, вървете напредъ, грѣшки, разбира се, ще правите“. Кой учителъ не очаква ученицитѣ му да кжсатъ книги и да наущавятъ училището? Коя жена, която шѣта, не наущавя? Кой бояджия нѣма да се нацапа, като боядисва? Кой човѣкъ, който работи, нѣма да се окирливи и окжса дрехитѣ си? Въ пжтя на нашето развитие не бива да искаме невъзможното, трѣбва постоянно да очакваме промѣна и изхабяване. Плашите се отъ смъртъта. Но що е смъртъ? Смъртъта е овехтяване, скжсване на нашата дреха. Такъвъ е законътъ. Тѣлото постепенно се измѣня. Писанието казва: „Господъ направи човѣка по свой образъ и подобие“; да, божествениятъ планъ е такъвъ; но, понеже той е оставилъ на насъ да работимъ, да си създадемъ мозъкъ и сърце, характеръ, да се възпитае, то при изпълнение на този божественъ планъ, това, че ще ошушавимъ, ще пооцапаме наоколо, нищо не значи. Когато се гради кжща, върху мѣстото има разхвърлени камъне, тухли, пѣськъ — много работи; но, слѣдъ като се изгради кжщата, всичко това се очиства, и тогава хората влизатъ да живѣятъ въ нея. Слѣдователно, ние сега сме въ периода на